

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 38ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1985

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 413

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -
Εφημερίδας

Καραϊσκού 111

ΤΗΛ. 4123.528

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

Γραφεία Εφημερίδας Αθηνών

Ακαδημίας 61 106 79

Τηλ. 3644.628

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ

για την ελευθερία

ΠΡΙΝ ΤΟ '21

39 Ο Ζεύς, λέγει ο φιλόσοφος ποιητής Όμηρος, υστερεί το ήμισυ του λογικού από ένα λαόν υποδουλωμένον, εις τρώπον όπου φαίνεται φανερώς, ότι ενόμισαν τους δούλους να είναι μιας διαφορετικής φύσεως και πολλά κατωτέρως ικανότητος από τους ελεύθερους. Τόσον δε αναγκαίαν την ελευθερίαν έδωκεν εις τον άνθρωπον, όπου χωρίς αυτήν δεν μπορούσε να ονομασθή άνθρωπος.

40 Η ελευθερία λοιπόν, ω Έλληνες, εις ημάς είναι, ως η όρασις εις τους οφθαλμούς. Αν ο άνθρωπος δεν είναι ελεύθερος, δεν είναι δυνατόν να γνωρίση την διαφοράν του από τον δούλον, και εξακολούθως είναι αναγκαίον πράγμα εις τον δούλον να γνωρίση την ελευθερίαν δια να μισήσει την δουλείαν, και να την αποστραφή.

41 Ας μη σας φανή λοιπόν παράξενον, αν ο σκλάβος δεν γνωρίζει παραχρήμα την ηθότητα της ελευθέρως ζωής. Αυτό, ημπορεί να παρομοιασθή εις έναν άρρωστον ο οποίος αποστρέφεται κάθε νόστιμον φαγητόν, ωσάν να μην ήτο πλέον συνθεμένον από τα ίδια πράγματα, αστού πρότερον του ήρreskon. Αναγκαία λοιπόν του είναι η υγεία.

42 Η ελευθερία είναι περισσότερο αναγκαία εις τον δούλον, αστού ασθενεί κατά την υγίην, και μην γνωρίζοντας εις τι συνίσταται αυτή η πρόσκαιρος ζωή, ζή δια να τρώγη, και είναι ωσάν να μην είναι.

43 Στοχασθήτε, αγαπητοί μου, ότι, οποίας καταστάσεως και αν είναι ο δούλος, πρέπει εξ ανάγκης να είναι δυστυχής. Ει μιν πλούσιος, φοβείται να μην πτωχύνη, ει δε πτωχός, λυπείται, ότι να μην είναι πλούσιος.

44 Ο ενάρετος υπό της δουλείας χλευάζεται, ο φιλαλήθης δεν εσκωπείται, εκεί η τιμή συνοδεύει με την πτωχείαν, η αρετή με την αδιαφορίαν την δυσπιστία, ο φθόνος και το μίσος είναι άφικετα γεννήματα της δουλείας, και αποκαταστάσι τον νουν των δούλων την εμπιστοσύνην, την φιλίαν και αυτήν την φιλανθρωπότητα, πάντως ανωφελή και πολλάκις επιζήμια.

45 Πως λοιπόν, είναι δυνατόν ο ταλαίπωρος δούλος, ο οποίος, αφού εγεννήθη μέχρι τέλους της ζωής του, άλλο δεν έμαθε, παρά να υποτάσσεται εις έναν άλλον, πως, λέγω, ημπορεί να καταλάβη, ότι η φύσις μας έκαμεν όλους ομοίους, και ότι οι νόμοι πρέπει να βλέπωσιν αδιαφόρως όλους τους πολίτας; Πως είναι δυνατόν εκείνος ο σκληραγρόχηλος τίραννος να στοχασθή ποτέ, και να καταπεισθή, ότι όποιος νομίζει να ανέθι εις τον θρόνον, δια να γίνη μεγαλύτερος των άλλων, αποκατασταίται υποδεέστερος;

72 Δεύτε, αδελφοί μου! (σ.σ. ο συγγραφέας αναφέρεται σε λόγο του Λεωνίδα προς τους τραχιάςους Σπαρτιάτες, πριν από τη μάχη των Θερμοπυλών) η ελευθερία της πατρίδος μας κρέσσεται σήμεραν από την ανδρείαν μας. Ας μην δειλιάσῃ τινάς εμπροσθεν τώσαν εχθρών αυτοί, αν είναι πολλοί, είναι όμως άνανδροι και θηλυμαεΐς. Οι βάρβαροι θέλουν τρομάξῃ, αφού ιδούν τους Έλληνες να ορμήσουν εναντίον των. Ας υπάκουον λοιπόν. Η δόξα τοιαύτης επιχειρήσεως δεν είναι καθημερινή, αλλά σπανίως συμβαίνει· ας μη χάσωμεν τοιαύτην τιμήν, ας αιωνιάσωμεν τα ονόματά μας, και ας εκηφιμώσωμεν την πατρίδα μας. Εγώ έχω χρέος να θυσιασθώ δι' αυτήν, και εσείς είσθε συμπατριώται μου, ούτε αλλέως ημπορείτε να στοχασθήτε, ούτε διαφορετικώς από μένα. Η ζωή του αληθοῦς πολίτου πρέπει να τελειώνη ή δια την ελευθερίαν του, ή με την ελευθερίαν του. Αλλά πως να εκφράσω τον ενθουσιασμόν εκείνου του ήρωος και τον ένθερμον ζήλον των επακολούθων αυτών; Τα τοιαύτα, ω Έλληνες, δεν γράφονται, ούτε διηγούνται, αλλά μόνον αισθάνονται.

(Ανωνύμου του Έλληρος «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ήτοι ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ», εν Ιταλία, 1806, φιλολογική απομνημόνευση Γ. Βαλέτα, Αθήνα, 1948 - 1949).

ΤΟ «ΜΕΓΑΛΟ ΚΙ ΑΘΑΝΑΤΟ ΠΑΙΔΙ» ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ζωγράφος (1902 - 1985)

Εάν επιτρέπεται μέσα στο χώρο της Τέχνης η χρήση στρατιωτικών όσων, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι ο Σπύρος Βασιλείου έπαιξε επί των επάξεων. Στη μακρά ζωή των 83 χρόνων κρατώντας για όλην την ζωή του το χροστίγρα και την παλέτα, εφεδρικό εφόδιο την πένα του γρήγορα λογάτη, το καβαλέτο μετεξέ, έδωκε και δίνει τη μάχη του καλλιτέχνη, που ξέρει να καθυποτάσσει τα άσχυρα και τις απλές και ασήμαντες σχέσεις της καθημερινής ζωής, να τα μετουσιώνει και να τα κάνει ν' αντιπροσωπεύουν δική τους πνοή, να παίρνουν ανθρώπινη υπόσταση, ν' αναπνέουν, να κοιμούνται, να σκέπτονται, ν' αγαπούν και ν' αγαπιούνται, να διαχέουν γύρω τους την ευεξία της ύπαρξης και την απανταχού θεία γοητεία. «Ο άνθρωπος, ανώνυμοι και περαστικοί, αγαπημένα πρόσωπα, η οικογένεια, οι φίλοι, πράγματα ασήμαντα και καθημερινά, που γίνονται σημαντικά με το άγγιγμα του ανθρώπου, μηχανές, ομπρέλλες, στήθι, λείψα, καρδιά, κεφαλή, καρφές, καθρέπτες. Λάμπες, έπινοες, σάπια, πέρινα, χαρκόπια, πάλαι και διδοταροφες, στροβιλίζονται σ' ένα ξέφρενο χορό και κρατούν ξάγρυπνο το μάτι μου όλα τα πάνω από εξήντα για την ώρα παράξενα και ανήσυχα τούτα χρόνια», λέγει ο ίδιος το Γενάρη του 1988 στην ειδική έκδοση «Σπ. Βασιλείου — Τέσσερες εικοσαετίες 1902 - 1988», που κυκλοφόρησε με την ευκαιρία αναδρομικής του έκθεσης στην Εθνική Πινακοθήκη.

Ο Σπύρος γεννήθηκε το 1902 στο Γαλαξίδι. «Παιδικά χρόνια, έτσι, όπως μας τα διηγούνται οι μεγάλοι και οι φωτογραφίες, δεν θυμάμαι να έζησα. Ο πατέρας, πολιτεχνίτης μάστορας και πρακτικός λιμενολόγος, έφτιαχνε ογκολίθους και μόνες λιμάνια. Έτσι μας φόρτωε κάθε δυο - τρία χρόνια τοσόφιο την οικογένεια σε καράβια της γραμμής κα μιας γρήγες Καρθασαρά - Κάροιστο» αφηγείται ο ίδιος στην παραπάνω ειδική έκδοση αυτοβιογραφώμενος. Και εδώ ακριβώς βρίσκεται η εξήγηση του μυστικού της εκρηκτικής σε δύναμη, σε όγκο, σε βάθος, σ' έκταση και διάρκεια καλλιτεχνικής του προσωπικότητας. Στέρηση παιδικής ζωής. Δεν έζησε παιδικά χρόνια. Δεν έπαιξε σαν παιδί τα παιχνίδια της ηλικίας των παιδιών: Κουφό, αμπαρίκι, ψάρεμα, κινήρι με το λάστιχο, βόλερρες, ποδόσφαιρο και τις άλλες χαρές, που μέχρι την εφηβεία γιόρεται κάθε άνθρωπος. Φαίνεται, πως το τραυματισμένο αυτό βιολογικό αίτημα προκαλώντας υποσυνείδητα πόνο αδικίας στη παιδική ψυχή έβρωσε ανακούφιση ικανοποιώντας τη δίψα για προβολή ανάμεσα στους συνομήλικους με την ασυνάνιστη εκδήλωση καλλιτεχνικής επαυχίας,π ο αυτοαθιστούσε τη διαταραγμένη από τις σκληρές οικογενειακές και κοινωνικές συνθήκες ισορροπία αξιοποιώντας στη διαπαισών του έμμετο θετικό χάρισμα του νου, του ματιού και του χεριού να συλλαμβάνει την ομορφιά εκεί, που οι άλλοι δεν τη βλέπουν, το λεγόμενο ταλέντο. Η καταπαισμένη αυτή δύναμη μετου-

σώθηκε με την ωρίμανση της ηλικίας σε καλλιτεχνική δράση και έκφραση, που διήρκεσε ολόκληρη ζωή σε αδιάκοπη ανοδική πορεία. Το μεγάλο παιδί, που έκλεινε μέσα του, έπαιξε στην αρχή με τις μορφές, τα σχέδια, τις φιγούρες, το σκίτσο άλλοτε ευτάπελο και σπανιότερα σοβαρό, κι έπειτα με τα χρώματα, τις σιές, τις φωτισκίσεις, τους συνδυασμούς των στις διάφορες αποχρώσεις και φιοριτούρες ποικιλιών και εντάσεων, από το απλό, το απλό, το σκέτο, το παιδικό, το πρωτόγονο, μέχρι το εντονότερο, το παραδοσιακό, το βαθύτερο, το χνουδάτο, το δελουδινό του λουλουδιού ανεβοκατεβαίνοντας με την ευλυγισία του διχτούζου όλη την κλίμακα του φάσματος του ηλιακού φωτός, του περασμένου από το πρίσμα με όλη την απειρία των μεταξύ τους συνδυασμών από το κόκκινο μέχρι το ιώδες και το χερσαίο του καλοκαιριώτικου ηλιοβασιλέματος.

Ο Σπύρος, το μεγάλο παιδί, δεν είχε επαγγελματικό καριό. Άναπνεε και ζούσε παίζοντας με τα πινέλλα, τις σπάτουλες και τις μπογιές πάνω στο μουσαμά, με το καλέμ πάνω στο ξύλο, με την αγωγή τέμπερα στους εσωτερικούς τοίχους και τους τοίχους των εκκλησιών, με την αρχή και άκρια σε ορθογραφία διδαχτή του ολοκληρωμένου δάσκαλου - καλλιτέχνη από την έδρα στις Σχολές Πατιστράτου και Δοξιάδη, με τ' ατελείωτα μέτρα ύψους και ξυλοκατασκευές και τα άλλα υλικά των σπηνογραφιών στα θέατρα, με το πέριμα, το νεύρο και τη ζωντάνια των εγγονών του, στο πρόσσωπο των οποίων έβλεπε και ένοιθε τον εαυτό του να διαδίζει στην αιωνιότητα. Σε μια επέτειο της γιορτής του —που Αγίου Σπυριδωνος— ο εγγονός του τοίκακε δώρο ένα μπαμπούτι —σύμβολο γήρατος. Ο Σπύρος μη θέλοντας να δυσαρεστήσει το παιδί με την άρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

Πάνω στα γεγονότα

Ο Π.Ω.Σ είναι πια γνωστό, το μεγάλο θέμα του τόπου εγκαταστάσεως της νέας Αλουμίνας «έλαβε τέλος», με την επιλογή από την Κυβέρνηση της γειτονικής Βουνιχώρας για το σκαπό αυτό. Έτσι, μπορούμε να πούμε τώρα πως αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση, με την έναρξη των προπαρασκευαστικών εργασιών για την ανέγερση του βιομηχανικού συγκροτήματος, που θα είναι σύντομη, σύμφωνα με τις υπάρχουσες ενδείξεις.

Στην τελευταία περίοδο, πριν από την οριστική πρόκριση, που με βάση, κυρίως, την περιοχή όπου βρίσκεται οι βωξίτες, πρώτη ύλη της αλουμίνας, οι προτιμήσεις των αρμόδιων παραγόντων είχαν εντοπιστεί στην Καμιώτισσα της Ιτέας, τη Δομβράνη και τη Βουνιχώρα, ασκούσταν πολλά και υπέρ και κατά της εγκαταστάσεως, από τους ενδιαφερόμενους της καθαρίας απ' αυτές τις τοποθεσίες. Και για μεν τα υπέρ δε χρειαζόταν τώρα να γίνει λόγος· είναι άλλωστε πασίγνωστα τα οικονομικά οφέλη —τοπικά και γενικότερα— που, βάσιμα αναμένονται να προκύψουν από τη λειτουργία μιας βιομηχανικής μονάδας που η δημιουργία της θα κοστίζει πάνω από πενήτακόσια εκατομμύρια δολάρια.

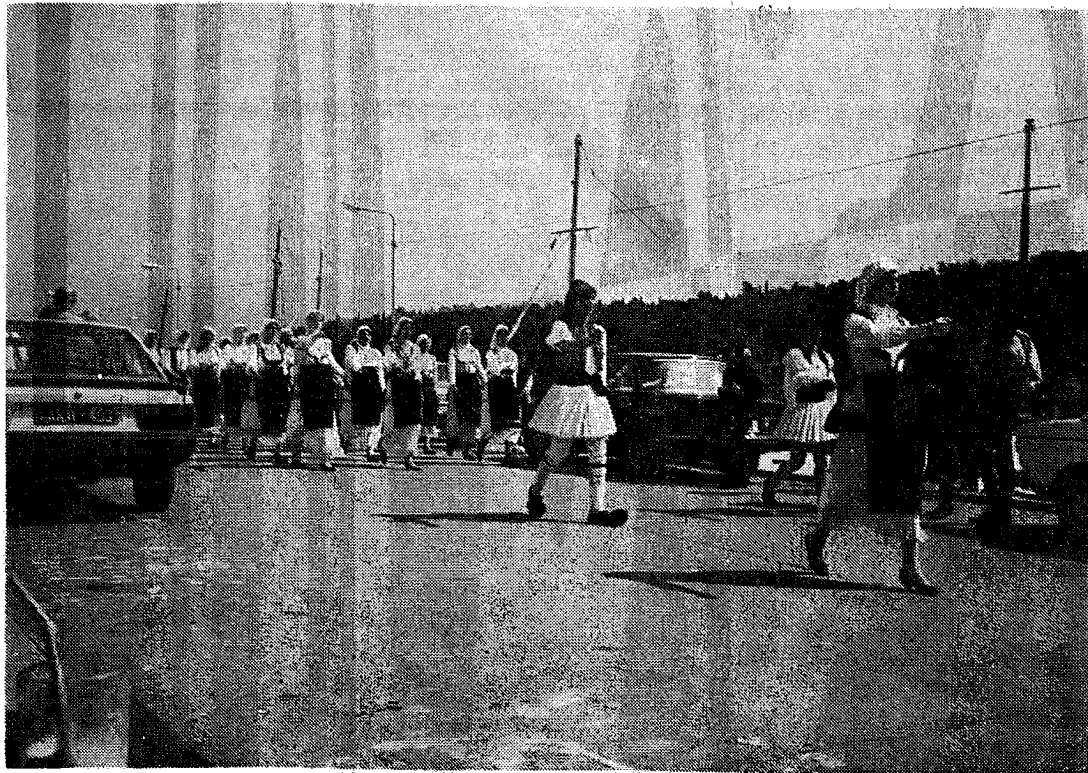
Όσον αφορά όμως τα κατά της εγκαταστάσεως, που ταυτίζονται με τ' αργητικά στοιχεία λειτουργίας της μεγάλης αυτής μονάδας και χρειάζεται και επιβάλλεται να γίνει λόγος από τώρα, που βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή. Γιατί συνδέονται το κοινωνικό κος από τις επιπτώσεις της στην υγεία των κατοίκων της περιφέρειας όπου θα λειτουργήσει, κυρίως, και στην ισορρο-

πία της οικολογίας της γενιάς

Στις επιπτώσεις ακριβώς αυτές εστιάζονται οι φόβοι όσων απειλούνται μέχρι τώρα την εγκατάσταση της Αλουμίνας στην περιοχή τους. Γιατί, δυστυχώς, είναι πολύ παρή η εμπειρία από τα αποτελέσματα της λειτουργίας παρόμοιων μονάδων στον ελληνικό χώρο. Κανείς, βέβαια, δεν αγνοεί ότι στην εποχή μας ο δείκτης της βιομηχανικής αναπτύξεως μιας χώρας είναι συγχρόνως και δείκτης της οικονομικής και κοινωνικής της στάθμης. Γιαντό και οποιαδήποτε αντίθεση στη δημιουργία μιας τόσο σημαντικής παραγωγικής μονάδας δ' αποτελούσε για τον απληροφόρητο κάτι το εντελώς αχατανήτο. Γιατί θεωρείται βέβαιο ότι οι τυχόν διαμενείς συνέπειες της λειτουργίας τέτοιων μονάδων είναι δυνατόν να εξουδετερωθούν από μηχανισμούς με τους οποίους οι ίδιες είναι, παράλληλα, εξοπλισμένες. Κι αυτά μεν είναι σωστά από θεωρητική σκοπιά. Όμως η πράξη στην Ελλάδα είναι διαφορετική, και τα αποτελέσματα δεν είναι καθόλου ικανοποιητικά, και τούτο επειδή τα αντίμετρα που χρειάζονται εφαρμόζονται περιορισμένα, για λόγους οικονομίας! Γι' αυτό ο μέσος άνθρωπος που βλέπει, ότι έτσι υπονομεύεται η υγεία του ανησυχεί και εξοργίζεται, δικαιολογημένα. Εδώ είναι ο κόμπος που από δω ξεκινούν οι αντιδράσεις.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην περίοδο αναζητήσεως του τόπου εγκαταστάσεως, συγκεντρώμενα σε αθηναϊκή εφημερίδα ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Παράδοση μαθητών.

(Φωτ. Τάκης Καμμένου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Βίλη Νικ. Ντέσκα, το γένος Ευθυμίου Ποντίδα, ιατρού, γέννησε αγοράκι.

Η σύζυγος του συμπολίτη κ. Κώστο Δόγκα γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η συμπολίτισσα δ. Κλεοπάτρα Γ. Πετραντζά και ο κ. Κωνσταντίνος Β. Γιατζόρας, υπαρκτός, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θεράμια συγγαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο συμπολίτης Σπύρος Βασιλείου, ζωγράφος.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο συμπολίτης Σπύρος Μπότης.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά η συμπολίτισσα Αγγελική Γεωρ. Φουρνέλλη.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο συμπολίτης Ευθύμιος Μαρδάρης ή Γιαμάς.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΤ)

Ευαγγελία Σιδηροπούλου 1985
Νικόλαος Μητρόπουλος 1985
Σταύρος Μητρόπουλος 1985
Ανδρέας Ανδρεοπούλου 1985
Παν. Κωστοπαναγιώτης 1984
Ιωάννης Πάτος 1984
Αναστάσιος Παπαγεωργίου 1984
Αφροδίτη Στεργίου 1985

ΣΥΓΧΑΡΙΗΤΗΡΙΟ

Στην κ. Παναγιώτη Στρογγυλά, που έλαβε το δίπλωμα Πλοίαρχου Α' τάξεως ευχόμεθα καλή σταδιοδρομία.

Οι φίλοι που Παντελής και Ευσταθία Χονδρομυχάλη.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου, μέλος της συμπολιτείας κ. Ένης Ζησίμου, πήρε πτυχίο της Νομικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Πωλείται γωνιακό οικοτεχνικό συμπολιτιστικό μας ή δίνεται με αντιποροχή σε περιφέρεια Αγ. Αρτεμίου Αθηνών.

Πληροφορίες στα τηλ. 4516247 ή 4526048.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ»

Καρατσκού 111, Πειραιάς 185 32
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΓΕΩΡΓ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Χατζή 10 — Αθήνα

Επιστολές για την Εφημερίδα
Συνεργασίες — Χειρόγραφα
εις Γεωρ. Ε. Θωμά

Εδός Χατζή 10, Αθήνα, 111 41

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)
Εξαμηνιαίο ετήσια δολ. 1.000
Εξαμηνιαίο ετήσια δολ. 20
Νομικών προσώπων, συμ-
δρομική εφημερίδας δολ. 1.500
Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις
για κάθε στίχο 35
διπλής στήλης δολ. 70

Εμβόσματα — Επιταγές

Σάββατον Γονίων, Ταρίαν
Καρατσκού 111, Πειραιάς 185 32

Υπεύθυνος Τυπογραφείας

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ

Τσαβέλλα 9 — 13 — Αθήνα
Τηλ. 3634397

Ανταποκριτές — Αντιπρόσωποι
στο Γαλαξίδι: Ε. Καμβόσης
στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος
Επιστολές και παντοειδή χειρό-
γραφα, αποστέλλονται προς την
Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, δη-
μοσιεύονται ή μη, δεν επιστρέ-
φονται.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

«Έχουμε σχέση η Παναγιά και η Ελλάδα μας μεγάλη η μια τον κρίνει δέχεται, δάφνης κλωνάρι η άλλη»
Ένας θεός κατεβαίνει στη γη για να γίνει άνθρωπος. Ένας λαός ανεβαίνει στους ουρανούς με την καθολική του θυσία στο δωμά της ελευθερίας και απέρχεται για μια ακόμα φορά στον κόσμο της αθανασίας. Ουράνιο φως πάντα θα καταυγάζει τις ψυχές στον πανηγυρισμό της Εθνικής Επετείου γιατί φέρνει στη σκέψη την ένδοξη σταδιοδρομία της Ελληνικής φυλής στην ασάλευτη πνοή της Ελληνικής Ιστορίας.

Τη μακραίωνη αυτή ιστορία την ποτιάζει με αίμα και στολισμένη με δάφνες δεν τη δημιούργησε η ύλη και η μηχανή για την οποία νεώτερα έθνη περφηκεύονται, αλλά το δείο εκείνο δώρο που χαρίζει στον ελκικόταρο νου, το διάφανο του ελληνικού ουρανού.
Το αδάντο ελληνικό πνεύμα, πνεύμα της λατρείας προς το ιδανικό της ελευθερίας του οποίου δειά λάμψη και περίλαμπρο απαύγασμα είναι η Ελληνική Επανάσταση του 1821.
Η λατρεία ο' αυτό το ιδανικό είναι εκείνη που ανέκαθεν περιφρονεί την ύλη και τον αριθμό. Η Ελληνική ιστορία δεν γράφτηκε σε καμιά περίοδο με το διαδίκη των καλών λογαριασμών και της αριθμητικής, αλλά με τη φλόγα των ενθουσιασμών και την αληθινή πίστη στα ιδανικά της ανθρωπότητας.

Αυτό το πνεύμα ήταν στις φλέβες ενός Ομηρικού ήρωα, το πνεύμα αυτό ήταν στις Θερμοπύλες. Τ' ίδιο το πνεύμα είχε στηθεί κι' εκεί στην άκρη του Βοσπόρου, της Βασιλείας των Πέλεων. Θα βείναι εκεί πολυλούς χρόνους και δισεκατομμύρια ανθρωπότητα τα χρόνια των βαρβάρων Ασιατών, όπου στο μακρό και επίμορφο αγώνα, δεν μπορεί, παρά θα καμφθεί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Πέρασε ένας χρόνος από τότε που μας έφυγε για πάντα αφήνοντας μας μεγάλο κενό, θλίψη και πόνο η πολυαγαπημένη και αναντικατάστατη για όλους μας γλυκειά

ΠΟΙΗ ΑΝΑΣΤ. ΜΑΛΛΙΟΥ

Την Κυριακή 31 Μαρτίου 1985 τελούμε αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της εις τον Άγιο Κωνσταντίνο Πειραιώς, ώρα 11 π.μ.

Ο πονεμένος σύζυγος Αναστάσιος Π. Μάλλιος.

Τα υπαργήροτα παιδιά της Παναγιώτης και Κωνσταντίνου Μάλλιου.

Τα αδελφά της, τα ανήρτα της, οι θεοί της, τα εξοδελάρια.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΗΣΗ

Ο συμπολίτης μας κ. Γιάννης Παππάς μας πληροφορεί ότι εκπολεί διαμνημόσυνο του κείνου επί της Λεωφόρου Αθηνών Νο 62-64, περιοχής Κορυδαλλού, αποτελούμενο εκ 2 δωματίων και χωλ.

Συνολικής επιφανείας 60 τ.μ. προκειμένου δια μέρους των χρημάτων του, να ενισχύσει την Κοινότητα Γαλαξειδίου να επισκευάσει το δωρηθέν πατρικό του σπίτι στο Γαλαξίδι.

Επιθυμία του κατέχου του διαμερίσματος είναι να περιέλθει σε Γαλαξειδιώτικα χέρια, με τον περιορισμό ότι η πράξη αγράς, θα γίνει μέχρι τέλους Απριλίου 1985.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επισκεφθούν με τον κ. Παππά στον αριθμό 46.33.429.

Μα το ξεψύχημά του, θ' αφήσει για κληρονομιά μάρτυρες, που θα ενορχηστρώνουν τα ίδια ιδανικά και θα ενοθεύουν σ' ένα θαυμαστό τρίπτυχο με τις Θερμοπύλες τις παλιές και την καινούργια Αλαμάνια.

Το ελληνικό πνεύμα, το ίδιο πάντα απ' τον αρχαίο τον καιρό, είναι εκείνο που στα 400 μαύρα χρόνια της σκλαβιάς διέγει την ελπίδα για την αναστάση του γένους. Το έθνος έπεσε αλλά δεν νικήθηκε. Η ελληνική φυχή έμεινε αδόλωτη. Αν ο κατακτητής υποδούλωσε τις πολιτείες και τους κάμπος, τα βουνά και οι θάλασσες ήταν ελεύθερα. Το καρσιφίλι αντιλαλεί απ' τον Όλυμπο ως την Κρήτη και στέλνει στον ταπεινό ραγιά το μήνυμα της ελπίδας.

Στις ελληνικές θουνοκερφές μπαίρακι τούρκικο δεν στήθηκε.

Ο λαός αυτός ο έρημος που οι ξένοι τον είχαν ξεγράψει πια αφού τον είχαν και τ' ένομά τους αρνηθεί, είχε μάθει ξανά να πιάσει τ' άρματα, να παρτάει τ' αλέτρι και ν' αδράχνει το καρσιφίλι.

Μέσα στα μοναστήρια και στα βωκλήσια κάτω από το τρεμάμενο φως του καντηλιού, ο παπάς — δάσκαλος ανάθει τη φλόγα στις καρδιές. Στις κρίσιμες αυτές ώρες του εθνικού κατακλυσμού, η εκκλησία στάθηκε η κεντρική της εθνικής κληρονομιάς. Αυτή θα διασώσει τη γλώσσα, την πίστη, την εθνική συνείδηση.

Κι όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, το έθνος ορθάνοιξε σαν ένας άνθρωπος για ν' ανακηρύξει την ελευθερία του. Ύψωσε το κυρτωμένο στήθος του οπλισμένο με πίστη θερμή και με το πύρινο της αυτοθυσίας λάβαρο ώπως στον αγώνα των Ελλήνων Εργαζομένων να με το σύνθημα «Ελευθερία ή Θάνατος».

Το αδάντο ελληνικό πνεύμα αναγεννιέται. Η ελληνική παράδοση συνεχίζεται. Οι κλέφτες γίνονται ήρωες εθνικοί, οι κουρσάροι της θάλασσας γίνονται Σαλαμινιώται, οι προσεστοί Αριστοειδείς και Θεμιστοκλείς, ο Κελεοστράτης εισάγονται σαν Αχιλλέας με την περικεφαλαία. Τα ονόματα Λεωνίδα και Θεμιστοκλή δεν κορμούν απλώς τις πρώμες των καραβιών, αποτελούν ζωντανές υπάρξεις και παραστέκουν τους αγωνιστές.

Το ιδανικό της Αρχαίας Ελλάδας χαλκιδώνει τις δυνάμεις του '21 σ' ένα τραχύ αγώνα. Το έθνος Ρωμιάς που σημαίνει σκληρές χάνεται, και γίνεται Έλληνας, που σημαίνει ελεύθερος, όπως ο Κελεοστράτης τους προσφωνεί: «Αντεστε όρε Έλληνες, δέ σώθηκαν οι Τούρκοι ήρωές μου».

Όλες οι μορφές των ηρώων μας φωτισμένες από τη φλόγα της ελευθερίας προβάλλουν σαν μορφές ημιθέων.

Η Αγία Λαύρα, το Σούλι, το Μεσολόγγι, το ελεγκόταμα του Γαλαξειδίου, το Ζάλογγο, είναι ιστορικές σελίδες που καθεμιά φανερώνεται φωτισμένη, από κάποια λάμψη, από φως που η παράδοση κράτησε ασβεστό στο κύλισμα του χρόνου.

Με τον πόνο και τη δόξα η αγαπημένη μας αυτή μικρή γωνιά της γης είναι ζυμωμένη. Στον πόνο και τη δόξα ανδρώθηκε και γαλουχήθηκε η ελληνική φυχή, το θαύμα αυτό της ανθρωπότητας.

Αυτή η άφρακτη, η ακατάλυτη, η αιωνόβια φυχή του Έλληνα. Με την αστείρευτη πηγή των ιδανικών της πέτε ανακαίρεται ανδρειωμένη, περήφανη για να λάμψει και να θαμβώσει, και τότε απαλή και ήρεμη προχωρεί στα έργα της ειρήνης και της προόδου.

Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΓΑΛΑΞΙΔΙ, Μάρτιος. Ο Μάρτης εισήλθε με λιανές τριών ημερών και οι αμυγδαλιές τον πρόσμεναν να ανθίσουν με καθυστερήσιν. ύστερα άρχισε με τσουχτερά κρύα, θροχές, και καταιγίδες, ώστε η έξοδος των συμπολιτών μας ήταν προβληματική, κάποτε φιλοψήφτο και έκανε καμιά λιανίδα αλλά τι λιανίδα με... δόντια.

Παρ' όλα αυτά η τουριστική κίνηση από μαθητικόσμο από διάφορα μέρη της Ελλάδας και πολλοί Γάλλοι μας επισκέπτοντο καθ' εκάστην ερχόμενη από τους Δελφούς για να γυθύν θηλαστικά είδη εκτός από τα ψάρια (συναγίδες, μπαμπούνα με μουστάκι, αστακούς, γαρίδες και καραβίδες, αλβήτα που τα βρίσκουν... οι μαγαζάτορες;) με μπόλικη ρεσινα και αργά τας απογειματινές ώρας να αναχωρήσουν για Ολυμπία.

Οι ψαροβάρες, οι ντόπιες των επαγγελματιών, σωστά θαλασσοπούλια με όλο το κρύο και τις θροχές ξαναγονάτισαν στο πέλαγος για το μεροκάματο, επιστρέφοντας φορτωμένες με πλούσια λεία από σκληρή μαρδία και άλλα ψάρια, τα οποία εγίνοντο ανάστα από τους αναμένοντας εις την παραλία

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1
δα της 4 Μαρτίου, παράγοντες της Δομδραίνας που τη διεκδικούσαν, παρ' όλα αυτά, για την περιοχή τους, ισχυρίζονταν, μαζί με άλλα, ότι αν αυτή γίνει στην περιοχή του «Δελφικού τοπίου», το φθόριο του εργοστασίου θα πλήξει τα αρχαία, ακόμα και αν τοποθετηθούν φίλτρα στις καμινάδες τους. Αν ο ισχυρισμός αυτός είναι βάσιμος, μπαίνει το ερώτημα: το πθόριο που είναι κίνδυνος να

τα μάραθα, για τους ανθρώπους τι είναι; Κι έτσι φτάσαμε στο σημείο να δημοσιευτεί στην ίδια εφημερίδα (της 11 Μαρτίου) μετά την επιλογή της Βουλήσ, η προεδιοποίηση κατοίκων της Φωκίδας: ότι το ενδιαφέρον τους για τη μονάδα δε σημαίνει ότι θα επιτρέψουν ελλείψεις επικίνδυνες για τους Δελφούς και για τους κατοίκους: ότι όλοι οι κάτοικοι θα βρίσκονται σε εγγρήγορη για να τοποθετηθούν τα πιο σύγχρονα συστήματα χημικού καθαρισμού, ότι αν η μονάδα δεν τηρηθεί με ευλάβεια τις διεθνείς προδιαγραφές απλώς δεν θα την αφήσουν να λειτουργήσει.

Το μήνυμα είναι απλό και στατικό. Ας το έχουν υπόψη τους οι αρμόδιοι και για να υπερίσχυει η πορεία της επιχείρησης και, το κυριότερο, για να διαφυλαχτεί, απόλυτα, η υγεία των κατοίκων και, ακόμα, η οικολογική ισορροπία στην περιοχή. Αν για τούτο απαιτούνται δαπάνες να τις προβλέψουν και να τις πραγματοποιήσουν, χωρίς διαταγή. Και ας επιβληθεί η αξία του προϊόντος, άλλως ας είναι λιγότερα τα κέρδη της επιχείρησης. Σε μια εποχή που επιδιώκονται, με αγωνία, η π ο ι ό τ η τ α ζ ω ής, καμιά δαπάνη δεν είναι μεγάλη όταν καλύπτει αυτόν τον τομέα. Διαφορετικά μπαίνει στη μέση το κοινωνικό κόστος, που, ανάλογα με το μέγεθός του, ξαναμίζει τα οποιαδήποτε οικονομικά οφέλη. Γιατί, σε τελευταία ανάλυση, στόχος όλων των δημοσιονομικών προσπαθειών, πρέπει να είναι, κατά προτεραιότητα, ο άνθρωπος, και η ευτυχία του.

ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ πολλές ευχαριστίες στον κ. Νομάρχη Φωκίδας και το Νομαρχιακό Συμβούλιο για τις πιστώσεις έργων στο Γαλαξίδι που εγκρίθηκαν, σύμφωνα με την ενημέρωσή του

συμπολίτας και διερχόμενος ξένους, με τα Ι.Χ. αυτοκίνητά των, για να τα μεταφέρουν στην Πρωτεύουσα στους εκεί δικούς τους, να γυθύν φρέσκο ψάρι, που τόσο δύσκολο είναι να βρει κανείς μέσα στην Αθήνα.

Η ανεμότρεπα και αυτή κάθε βραδιά καταφθάνει φορτωμένη με ψάρια λογής - λογής, καραβίδες και γαρίδες που τις προμηθεύονται ντόπιοι και ξένοι περαστικοί να γυθύν τα θαλασσινά προϊόντα της πατρίδας μας, που μοσχοβολούν θάλασσα και τραβούν πολύ ρεσινα από τους μεγαλάρδες.

Όσον αφορά τους εργαζόμενους ψαράδες μας (συναγιδεύοντες ναυτικούς) άμα κάμει καμιά καλοκαιρία ξαναγονάισαν στα πέλαγη και στα γύρω νησιά μας, να χαρύν τον πελαγίσιο αέρα (όπου είναι το στοιχείο των) και για πετρώματα, για να απολάτουν μπουρμπέτο Γαλαξειδιώτικα, μέσα στην θαλάσση του σπιτιού των, ενώ άλλοι τα δίνουν στα εστιατόρια για μαγειρέμα και να πούν το κρασάκι τους, διηγώντας και τις σχετικές ιστορίες από την θαλασσινή ζωή των...

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΜΒΤΣΗΣ

Προέδρου της Κοινότητας κ. Γ. Τσελέ, που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας. Ανάμεσα στις πιστώσεις αυτές περιλαμβάνονται 2.000.000 για την αποκατάσταση της Πλατείας Χρηόλακα και 2.000.000 για το Παρθενοναγώγιο. Δεν είναι ανάγκη να επαναλάβουμε ότι οι πιστώσεις όλες πρέπει ν' αναληφθούν έγκαιρα και ν' απορροφηθούν, ώστε να προχωρήσουμε αποφασιστικά, επί τέλους. Ιδίως η ταλαιπωρημένη πλατεία του Χρηόλακα, αν η αξία των υπολειπόμενων εργασιών της έχει υπολογιστεί σωστά, πρέπει τούτη τη φορά να φτάσει στο τέλος. Ας ανασηκωθούν, λοιπόν, τώρα ο Προέδρός μας, κυρίως, και το Συμβούλιο του για ν' ακούσουν σύντομα το «νύγε», που θα τους ανήκει για τους κόπους τους.

ΚΑΙ άλλοτε έχουμε γράψει για το περιοδικό «Φίλοι Πολυτέκνων», έκδοση του Φιλανθρωπικού Συλλόγου «Πανελλήνιος Ένωση Φίλων των Πολυτέκνων» (Ακαδημίας 78Δ Αθήνα 106 78), που αγωνίζεται για την επιδίωση της Ελληνικής οικογένειας των 7, 8 και περισσότερων παιδιών. Στις σελίδες του παρουσιάζονται συχνά οι πολύτιμες αυτές κυψέλες, με τους γοητευτικούς γονείς περικυκλωμένους από τα παιδιά τους, όλα περιποιημένα και πεντακάθαρα, χάρη στην αμέριστη αγάπη και στοργή τους. Όμως, όσο κι αν προσπαθούν, τα στήματα είναι πολλά και οι ανάγκες μεγάλες, ώστε να χρεώζονται τη βοήθειά μας. Την σφειλάμε στους ανθρώπους αυτούς, τους γενναίους, με την ευκαιρία, μάλιστα, των μεγάλων ημερών που έρχονται, όλοι όσοι θέλουμε και μπορούμε, σε μια εποχή που τα δύο παιδιά θεωρούνται καθήκοντα και τα τέσσερα, γι' να μην πούμε τα τρία παιδιά, σε μια οικογένεια, αποτελούν κάτι το αδιανόητο!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κατά τη συνεσίωση του Συνδέσμου της 9.3.1985 σε προσκεκλημένο του διευθύνου συμπόλιτου μας κ. Τάκη Οικονόμου παραδόθηκε από την γραμματεία του Κέντρου άλλη καταρτημένα, χρώματος μωλε, αντί της ιδιότης του.

Παρακαλείται ο κύριος που την έχει, να τηλεφωνήσει στο 95.21.806 ή 86.14.682, κ. Τάκη Οικονόμου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα

Υπεύθυνος: Ηλίας Π. Κουπαρούλης

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Μάρτιος 1985

Η μεγάλη Γιορτή του Ελληνισμού. Η Εθνική Γιορτή της Ελλάδας. Η ημέρα της ανεξαρτησίας, 25η Μαρτίου 1821. Όπως κάθε χρόνο τη γιορτάζουμε και φέτος με δοξολογίες στις εκκλησίες μας και την παρέλαση του οργανωμένου Ελληνισμού της Αμερικής στην 5η Λεωφόρο της Νέας Υόρκης, την Κυριακή 24η Μαρτίου. Οι εθελοντές μας αυτές ημέρες γιορτάζουμε από υπερηφάνεια για τη φυλή μας, αλλά συγχρόνως και προβολής των δικαιωμάτων μας ως Ελληνοαμερικανών, αλλά και των υποχρεώσεών μας για την υποστήριξη των δικαίων της χώρας της καταγωγής μας, την Ελλάδα. Αγωνιζούμε και προσπαθούμε να δια φωτίσουμε τον Αμερικανικό Λαό, ότι οι δύο Λαοί έχουν δεσμούς ιστορικούς, τους ενώνουν κοινά αγώνες για ελευθερία και δικαιοσύνη. Ότι η Ελλάδα από την αρχαία ιστορία της προσέφερε στην ανθρωπότητα τις αξίες εκείνες που βασίζονται σήμερα ο πολιτισμός μας. Την ελευθερία και δημοκρατία. Να γιατί σεβόμαστε την αξία της και πρέπει να γίνει γνωστό στους συμπατριώτες μας Αμερικανούς την υποχρέωση που έχουν προς την Ελλάδα να υποστηρίξουν τα δικαιώματά της. Να υποστηρίξουν οι ορισμένοι κυβερνητικοί παράγοντες εδώ που υποστηρίζουν τα τουρκικά συμφέροντα. Για μας τους Γαλαξειδιώτες εδώ η προσφορά ιδιαίτερα του Γαλαξειδιού στο ξεσπάσμα του '21, μας γιορτάζει ξεχωριστή υπερηφάνεια και μας τιμά. Το Γαλαξίδι ήταν η σημαντικότερη ναυτική δύση της επαναστατημένης Δυτικής Στερεάς Ελλάδας. Έδωσε τα πάντα για τον αγώνα και τη λευτεριά της Πατρίδας. Τα Γαλαξειδιώτικα σπλιμένα καράβια χτυπούσαν τον τουρκικό στόλο. Οι Γαλαξειδιώ

των ηρώων αγωνιστών για τη λευτεριά και ανεξαρτησία της Ελλάδας. Είμαστε και ημεείς πολίτες του Γαλαξειδιού. Μπορεί να ζούμε μακριά του, όμως δεν φεύγουμε ποτέ από τον τόπο μας. Γιαυτό και παρακολουθούμε και ενδιαφερόμαστε πάντα για την πρόοδό του. Θα είμαστε πάντα συμπαραστέτες στα καλά έργα. Σ' αυτόν τον τόπο έχουμε τις ρίζες μας. Τα πατρικά μας σπίτια εκεί είναι. Εκεί μεγαλώσαμε, πήγαμε σχολείο, παίξαμε στους δρόμους του. Εκεί βρίσκονται οι τάφοι των προγόνων μας, των γονέων μας. Να γιατί στα διάφορα προβλήματα του Γαλαξειδιού, ζητούμε πληροφορίες και εκφράζουμε τη γνώμη μας για τη σωστή λύση των. Οι ενέργειές μας αυτές γίνονται μόνο και μόνο για το καλό του τόπου. Δεν κατηγορούμε προσωπικά κανένα ούτε προσβάλλουμε την προσωπική υπόληψη κανενός. Είμαστε Γαλαξειδιώτες και ημεείς, και έχουμε υποχρέωση να ερχόμαστε συμπαραστέτες σε όλες τις προσπάθειες και για την ανάπτυξη και την προστασία της ιστορικής αυτής πολιτείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

— Στις 28 Απριλίου 1985 δίδεται η χοροσπερίδα της Αδελφότητας Ουάνθ, Κυριακή βράδυ στο KNEER'S BALL ROOM στην Αστόρια, Νέας Υόρκης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

Νέα Υόρκη, Μάρτιος 1985

Αγαπητοί συμπατριώτες γειά σας. Θέλω και' αρχάς να ευχαριστήσω την σύνταξη της εφημερίδας που τόσες και πόσες φορές έχει φιλοξενήσει τα σημειώματά μας απ' την μακρινή Νέα Υόρκη έστω και αν ο χώρος της είναι πολύ περιο-

ρισμένος χωρίς να θεωρείται ότι θέλω να κάνω κατάχρηση αυτής της καλωσύνης σας θα ήθελα να σας απασχολήσω με ένα θέμα το οποίο έθιξα με προηγούμενο σημειώμα μου και επειδή υπήρξε απάντησή, η οποία κατά την γνώμη μας ήταν τουλάχιστον άστοχη, νομίζω ότι χρειάζεται να ξανασημειοληθούμε έστω και κάπως σύντομα.

Όπως είναι γνωστό στους ταχτικούς αναγνώστες της εφημερίδας «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ» στο φύλ-

λο του Δεκεμβρίου σε ένα γράμμα μου ανέφερα σε άλλα ζητήματα έθιξα το ζήτημα της λειτουργίας βιομηχανίας - βιοτεχνίας SPRETT μέσα στην πόλη του Γαλαξειδιού.

Εκεί έσφραξα την ανησυχία όλων των μελών του Συλλόγου Γαλαξειδιωτών «Οιάνθη» Νέας Υόρκης όταν κατά την τελευταία γενική Συνέλευση συμπαραστήσαμε μέλη του συλλόγου μας μύλις επιστρέψαντες από την Ελλάδα μας ανέφεραν σχετικά με την ύπαρξη της εταιρογόνου αυτής μονάδας.

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας (Ιανουάριος) διάβασα επιστολή - απάντηση του κ. Βικτωρά Μπουτσίδη ο οποίος είναι ιδιοκτήτης της βιοτεχνίας αυτής. Η απάντησή του κ. Μπουτσίδη εσφαλμένα αναφέρεται σε εμένα προσωπικά διότι νομίζω ότι είναι εύκολο σε κάθε καλύτερο αφανόστη ότι δεν εκφράζω την άποψή μου αλλά αυτή του Συλλόγου μας.

Έτσι την απάντησή του κ. Μπουτσίδη έθεσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» το οποίο έκδοσε την παρακάτω ανακοίνωση.

Με φίλους και πατριωτικούς χωροκαταστάσεις
Νίκη Δουλή

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΝΒΑΣ ΤΟΡΚΗΣ

«ΟΙΑΝΘΗ»

Αφού έλαβε υπ' όφιν του την επιστολή του κ. Μπουτσίδη προς την εφημερίδα «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ» και προς την γραμματεία του Συλλόγου μας Νίκη Δουλή διαπιστώνει ότι:

1) Η επιστολή του κ. Μπουτσίδη καθώς κι απαντάται στο πρόσωπο της κ. Νίκης Δουλής διότι τα όσα γράφθηκαν απ' αυτήν απηχούν στην γνώμη του Συλλόγου μας και η κ. Δουλή τα εξέθεσε με την ιδιότητα της του Γραμματέα του Συλλόγου.

2) Τα μέλη του Συλλόγου μας τα οποία μας πληροφορήσαν σχετικά με την ύπαρξη της εταιρογόνου βιοτεχνίας χαιρούν άραως εκτίμησής και δεν είναι δυνατόν σε μας να διαπιστωθεί ότι έπρεσαν θύματα πλήρους επιτηδεύων ή αυτά που κατήγγειλαν να αποτελούν απολήψεις της φαντασίας τους.

Κατά συνέπεια ο Σύλλογός μας ενστερνίζεται απόλυτα τις δικαιολογημένες ανησυχίες τους.

3) Η επιστολή μας που υπογράφεται από την γραμματεία μας Νίκη Δουλή απευθύνεται και ζητά απάντηση απ' τους αρμόδιους και κύρια απ' Πρόεδρο της Κοινότητας Γαλαξειδιού.

Συνεπώς η απάντησή του κ. Μπουτσίδη καθόλου δεν μας καθησυχάζει αφού άλλωστε αυτός είναι ο ιδιοκτήτης της επιμαχης επιχείρησης και άραως είναι φυσικό —άμα δεν υποστήριξε το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει.

4) Η περιοχή που βρίσκεται η βιοτεχνία, δηλαδή ανάμεσα στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου και Μαρτυρίου είναι ή δεν είναι μέσα στο Γαλαξίδι.

5) Το Διοικητικό Συμβούλιο πιστεύει ότι οι Γαλαξειδιώτες της Ν. Υόρκης είναι αναπόσπαστο κομμάτι των αμερικανικών Γαλαξειδιωτών και έχουν κάθε δικαίωμα να ανησυχούν, να διαμαρτυρούνται και να καταγγέλλουν κάθε τι που πιστεύουν ότι θίγει τον τόπο που γεννήθηκαν.

Δια το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Γεώργιος Βαράτος
Η Γραμματέας
Νίκη Δουλή

(σ.σ. Στο φύλλο μας του Φεβρουαρίου υπήρχε ανακοίνωση του Προέδρου της Κοινότητας κ. Γ. Τσιέλι, που επίσης αναφέρεται στο θέμα της βιοτεχνίας για την οποία, ο λόγος, προς εξημέρωση των Γαλαξειδιωτών, επωπείας και των συμπολιτών μας της Ν. Υόρκης).

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Διπλή γιορτή για τον Ελληνισμό ή σημερινή μέρα.

Μέρα που γιορτάζει το χαρμόσυνο άγγελμα του ουρανού στη γη, που μετέφερε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στην Παναγία Παρθένω, για τη λύτρωση του ανθρωπίνου γένους.

Αλλά και μέρα που γιορτάζει την Εθνική του αναγέννηση.

368 χρόνια είχαν περάσει. Από τότε.

Από τότε που η αποφράδα εκείνη —για τον Ελληνισμό— μέρα της 29ης Μαΐου 1453 είχε γείρει στη δύση της και η πόλη η χιλιετηρειακή, η Βασιλίσσα των πόλεων, έπεφτε στα χέρια του Σουλτάνου του Β' και του εσθρόου Οθωμανικού συμπετού.

Το σταυρό διαδέχτηκε η ημισέληνος, το φως το διαδέχτηκε το σκοτάδι και η αμάθεια και τον πολιτισμό η βαρβαρότητα.

Οι Έλληνες, για τους οποίους, ο Θεοκτίδης γράφει: «ουδέν μείζον ανθρώπων Έλληνι της ελευθερίας» αν σκλαβώθηκαν σωματικά ουδέποτε υποτάχθηκαν πνευματικά.

«Σώπασε Κυρά Δέσποινα και μην πολυδοκρύξεις πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θάνατο»

παρηγορούσαν οι ψυχικά αδούλωτοι Έλληνες την Παναγία για το πέσιμο της πόλης και ο θρύλος του Μαρμαρωμένου Βασιλεία και του Παπά που θα σηκωθεί για να συνεχίσει την διακοπείσα λειτουργία στην Αγία Σοφία που μεταδιδόταν από παππού σε εγγονό, βέρμαινε την ελπίδα στα στήθη των ραγιστών και τους ζωντανέανε την πίστη ότι, η παράδοξη αυτή και φιλελεύθερη φυλή, δεν ήταν δυνατόν να μείνει πάντα σκλαβωμένη.

Γι' αυτό και βλέπουμε στην

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γαλαξίδι, Μάρτιος, (έκτ. συνεγ.)

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Την 25η Μαρτίου πέρασε από το Γαλαξίδι ο πρόεδρος του «ΕΘΣΕ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ» κ. Νικ. Ανδρούτσος με πούλιαν γεμάτο εκδρομείς και κατέθεσε στεφάνι στην ανουνητική πλάκα του σπαραγγού Γιάννη Μητρόπουλου, στην πλατεία Μάμα.

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ

Το βράδυ της 22ας προς 23ην Μαρτίου έγινε διάρρηξη στο χωροσείο του κ. Κοσμά Δημητριάδη, στο Γαλαξίδι. Οι διαρρηκτές αποκόμισαν χρυσασικά και άλλα κοσμήματα αξίας.

Δ. Στεφάνουλος

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΜΕΣ ΜΕ ΤΟ «ΖΗΝΩΝ ΤΡΑΒΕΛ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

21)4 Λουτράκι — Λίμνη Η-ραίων
27 — 28)4 Βόλες — γύρος Πη-λίου (2ήμερος)
28)4 Πέρτο Χέλι — Κόστα — Σπέτσες
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1 — 5)5 Κέρ-κυρα (2ήμερος)
5)5 Ξυλόκαστρο, Τρίκαλα Κο-ρινθίας Λευτράκι
Διασκεδάστε ταξιδεύοντας με την άνεση που σας προσφέ-ρουν τα πλούμπα μας.
Δηλώσεις συμμετοχής τηλ. 45-11-666.

ιστορία τα σκλαβόπουλα να λέ-

νε: «Μάννα σου λέω δεν μπορώ στους Τούρκους να δουλέψω θα πάρω το τουφέκι μου να πάω να γίνω κλέφτης».

Και η Άγια μέρα, όλη δόξα, όλη χάρη, ξημέρωσε, που ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, ύψωσε στην Ωραία Πύλη της Αγίας Λαύρας το λάβαρο της επαναστάσεως και ευλόγησε τα όπλα των επαναστατημένων ραγιάδων που ωρυστήκαν: Λευτεριά ή θάνατο.

Αδιαφόρησαν τότε οπλαρχηγεί και πολεμιστές, αν η μικρή αυτή περιοχή της Ευρώπης η Ελλάδα θα γινόταν από τα θάνα-δολα στήλη των στρατιών της πανδύναμης, τότε, Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και από τους άγριους γυνίσταρους αιμέ-φυρτες πολτές και στάχτη ολέ-θρου, αρκεί αυτή η χιλιετηρειακή και πολυδοξαμένη Πα-τρίδα να ελευθερωνόταν.

Και πραγματικά ο αγώνας τους υπήρξε μέγας. Τιτάνιος. Αλλά και πολύνεκρος.

Τι να πρωτοθυμηθούμε εμείς οι απόγονοι τέτοιων προγόνων, αλλά και τί να πρωτακουμάσου-

με; Πώς να μη γεμίσει η ψυχή μας από Εθνική περηφάνεια και μεγαλείο σαν σκεφτούμε τους διάσημους αλλά και τους

άσημους, τους επιφανείς αλλά και τους αφανείς αγωνιστές και πολεμιστές, τους θεμελιωτές και οικοδόμους του μεγαλόπρε-που οικοδομήματος της λευτεριάς μας;

Όλοι τους αδιαφόρησαν για τις δυσίες των περιουσιών και των οικογενειών τους μα και της ζωής τους, για να δώσουν ξανά τη λευτεριά στη σκλαβω-μένη χώρα.

Ολοκαύτωμα —και μάλιστα το πρώτο— έγινε και η γεν-νέτειρά μας. Απλό το Βοστίτσα έγραφε αργότερα στα απομνη-μονεύματά του ο Κολοκοτρώνης.

Ευτυχώς οι πολύχρονοι και καταστρεπτικότητας αγώνες και οι μέγιστες δυσίες του Ελληνι-σμού στεφανώθηκαν από επιτυ-χία και η λευτεριά ξαναγύρισε στην Πατρίδα που τη γέννησε, ώστε να μπορούμε μες σήμερα να γιορτάζουμε τη διπλή τούτη γιορτή ελευθερίας και να θυμά-μαστε πως ότι δημιουργήσαν ή-ταν και αποτελέσματα της ομό-νεκας και της ομοφυχίας.

Και ως είναι οι λίγες τούτες γραμμές ένα φτωχό και απέρρι-πο μνημόσυνο των επιφανών και αφανών προγόνων αγωνι-στών της ελευθερίας.

Μάρτιος 1985

ΔΗΜ. ΚΑΡΑΛΙΩΤΗΣ

Η ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Στις 9 Μαρτίου στο κοσμι-κό κέντρο «Πλακωτική Σαλέ-ν», όπως είχε ανακοινωθεί σε προηγούμενο φύλλο μας, πραγ-ματοποιήθηκε η καθιερωμένη ε-ναρτία χοροσυνεστίαση του Σύν-δεσμου μας.

Πολύς κόσμος —συμπατριώ-τες μας οι περισσότεροι και λί-γοι φίλοι μας— κατέκλυσαν την αίθουσα του κέντρου.

Πολιτισμένο περιβάλλον, με-γάλη συμμετοχή των νέων συμ-πολιτών που για πρώτη φορά παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια, και πολύ κέφι, ήσαν τα χαρακτηριστικά της όμορφης αυτής βραδιάς.

Η προέλευση άρχισε από τις 9 το βράδυ και το γλέντι κρά-τησε ως την 3η πρωινή με αδιά-κοπτο κέφι. Εκλεκτοί τραγου-διστές, όπως ο Ζαχαριάδης, η Νάντια Κωνσταντοπούλου και άλλοι, ευχαρίστησαν με τη γλυ-κειά φωνή τους και την ποιη-λία τραγουδιών, παλιών και νέων. Ακόμη ωραία χορευτικά, πολλά νούμερα και γενικά όλο το διαρκείας 2 ωρών περίπου καλλιτεχνικό πρόγραμμα συνε-τέλεσε στη χαρά, το γέλιο και έφερε το κέφι σ' όλους. Γέμι-ξε η πίστα κάθε φορά από χα-ρούμενους, κεράτους συμπολί-τες. Χορεύθηκαν όλοι οι χο-ροί, από τους λαβέντικους ελ-ληνικούς, τον καλαματιανό, το τσάμικο, ως τους τελευταίους μοντέρνους χορούς. Γλέντησαν πολύ τα χαρούμενα νιάτα, αλ-λά και οι ώριμοι μαζί τους, δεν υστέρησαν.

Στην αρχή της όμορφης συ-γκέντρωσης και μετά το φαγητό, ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Άλκης Καμμένος απήθυνε θερμό χαιρετισμό και ευχαρι-στίες προς τους παρευρεθέντες συμπολίτες και φίλους, και ε-τόνισε τη σημασία των πατριω-τικών αυτών συγκεντρώσεων.

Ο κ. Πρόεδρος απήθυνε συγ-χαρητήρια και θερμές ευχαρι-στίες στα μέλη της οργανωτι-κής επιτροπής για την επιτυχία της χοροσπερίδας.

Η πόληση και κλήρωση των λαχνών με αξιόλογα δώρα έ-γινε με πολλή τάξη, χωρίς να

κουράσει και να διακοπεί η διασκεδάση.

Τα δώρα της λαχειοφόρου ήσαν:

1— Ένας πίνακας (μεταξο-τυπία) προσφορά του συμπολί-του μας ζωγράφου Σπύρου Βα-σιλείου.

2— Τέσσερες ηλεκτρικές συ-σκευές και δύο διακοσμητικά (μπριολέ) προσφορά του Σύν-δεσμου.

3— 6 φιάλες κονιάκ, προσφο-ρά της ποτοποιίας Σ.Η.Α. Με-ταξά με την ευγενική φροντί-δα της συμπολίτισσας κ. Λου-κίας Νικολοπούλου.

4— Μία ημερήσια κρουαζιέ-ρα της Ναυτιλιακής Εταιρείας «Ηπειρωτική» Αφών Ποταμι-νού, με την ευγενική φροντίδα της συμπολίτισσας κ. Λίλης Δε-δούσης.

5— Ολόκληρο το έργο (3 τό-μοι) σε 5 αντίτυπα του διδύλιου του Ευθ. Γουργουρή «Το Γαλα-ξίδι στον καιρό των καρα-βιών», προσφορά του Συνδέ-σμου.

Τυχerei ήσαν: Η κ. Ρούσ-σου, κ. Α. Παναγιώρη, κ. Αθ. Τεωνταζής, ο κ. Νίκος Λογεδέ-της, ο κ. Παντ. Μηνάκης, ο κ. Τριανταφυλλίδης, ο κ. Παλαφί-δης, ο κ. Γεώργ. Μητρόπουλος, η κ. Ιωάννα Αλεξοπούλου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου ευχαριστεί θερ-μά την Ποτοποιία Αφών Μετα-ξά, τη Ναυτιλιακή Εταιρεία Α-φών Ποταμιάνου και τις κυ-ρίες: Δούλα Κατσιμπούρη, Α-γλαία Μπαρτσού, Λουίζα Νικο-λοπούλου και Λίλη Δεδούση για την προσφορά δώρων και υπη-ρεσιών (των κυριών) για την ενίσχυση της λαχειοφόρου μας και γενικά την επιτυχία της χοροσπερίδας μας.

Μ.Οι.

ΔΩΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Η κ. Μίνα Κατσανάση στη μνή-μη του αγαπητού των Δημητρίου Ευθυμιάδη για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΣΤΕΓΑΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 3
τε, που θα βρεθούν τα χρήματα για μια τέτοια απαλλοτρίωση. Κάθε μέρα διαβάζουμε στις εφημερίδες τα μεγάλα, τα τερά-στια μπου να πω, χρηματικά ποσά που διατίθενται από το Υπουργείο Παιδείας για την απο-κρίση οικοπέδων, στα οποία θα ανεγερθούν Σχολεία. Απλά κάποια δραστηριοποιήσεις θα ε-ξηγώετο προς την κατεύθυνση αυτήν.

— Η Γαλαρία αρκετά κακο-ποιήθηκε από τότε που παραχω-ρήθηκε στο Δημόσιο για Μαθη-τικές Κατασκηνώσεις. Μια τε-δέα, όπως αποδείχτηκε από την αρχή της λειτουργίας των κα-τασκηνώσεων, ατυχής.

— Γράφει εις την επιστολή του ο κ. Γιώργος Βαράτος «η Γαλαρία να εξωρριζωθεί και να μείνει ως ένα ιστορικό πάρκο, που είναι πραγματικό στέλιμα του τόπου».

Αυτή είναι η σωστή υπόδει-ξις. Η αρδή τοποθέτησις. Η Γα-λαρία να έρθει τον αρχικό της προορισμό, όπως την είχε φαν-τασθεί κι' όπως την είχε φτιά-ξει ο αείμνηστος Ευρύμοιος Βλό-μης.

— Άρα γε οι απόψεις αυτές (οι επιφυλάξεις αν θέλετε) ση-μαντικής μερίδος Γαλαξειδιω-

τών ετέθησαν υπ' όφιν του κ. Ναμάρχου —ο οποίος έχει την απερασιστική γνώμη— από την Κοινοτική μας Αρχήν, η οποία εκπροσωπεί, κατά τημή-ριον τουλάχιστον, και εκφρά-ζει κατά ένα τρόπον, τους α-πανταχού Γαλαξειδιώτες;

— Με έκπληξη —ομολογώ— διαβάζω στην «ενημέρωσή» του φιλάτου μου κ. Προέδρου της Κοινότητος, το εξής: «Τούτο δε —δηλ. ο χώρος της Γαλα-ρίας— παραχωρήθηκε και από το Υπουργείο Παιδείας στη Σχολική Εφορία».

Μα ακόμα στη μέση το Υ-πουργείο Παιδείας; Δεν επε-στράφη, επί τέλους, η περι-οχή της Γαλαρίας στη Κοινέ-τητά μας; Τι απέγινε η αγωγή εκείνη της Κοινότητος κατά του Ελληνικού Δημοσίου, η ο-ποία θα συνεζητείτο στο Πρω-τοδικείο Αμφισσης; Απερρίφθη; Εγένετο δεκτή; Γιατί δεν πι-στεύουμε η Κοινότης να εγκα-τέλειψε τον δικαστικόν αγώνα και να παρητήση των προσπα-θειών της και των νομίμων δι-καιωμάτων της, δια την επι-στροφή της Γαλαρίας στο Γα-λαξίδι.

ΙΣΙΔ. Π. ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Επίτιμος Πρόεδρος
Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών